

Nadawca obowiązany jest oznaczyć stację, przez którą towar ma przejść z jednego obszaru na drugi (zob. postanowienia ad 1).

Pozatem obowiązany jest nadawca dołączyć do listu przewozowego wszelkie zezwolenia wywozu i przywozu odnośnego obszaru. Kolej nie jest obowiązana do badania autentyczności tych dokumentów. W razie stwierdzenia braku lub nieprawidłowości rzeczonych dokumentów na stacji nadawczej, kolej ma prawo nie przyjąć przesyłki do przewozu. Jeżeli stwierdzenie to nastąpiło dopiero na stacji pośredniej względnie odbiorczej, kolej może przesyłkę zatrzymać i oddać do rozporządzenia nadawcy, który ponosi powstałe z tego powodu wydatki (składowe, postojowe i t. p.).

3. Obliczanie należności przewozowych.

Należność przewozową oblicza się oddzielnie za linje kolei górnośląskich, oddzielnie za linje kolei polskich, leżących poza Śląskiem Górnym, i oddzielnie za linje należących do Polski, jak również zarządzanych przez Polskę, kolei obszaru W. M. Gdańska.

Dla obliczeń przewozowego za linje od punktu styczniego (taryfowego punktu rozdzielczego) miarodajne są taryfy, obowiązujące na danym odcinku w dniu przejścia przesyłki przez odnośny punkt styczny (taryfowy punkt rozdzielczy).

4. Należność przewozową pobiera się w obu kierunkach.

- a) albo zgóry za całą odległość,
- b) albo zgóry do górnośląskiego punktu styczniego (Dziedzice, Herby Polskie, Mysłowice, Oświęcim i Sosnowiec Warszawski) z przekazaniem reszty na odbiorcę,
- c) albo całe przewoźne przekazuje się na odbiorcę.

Na obszarze Śląska Górnego pobiera kolej wszystkie opłaty w tej walucie, w jakiej odnośne taryfy są ustalone, a więc za linje kolei górnośląskich i kolei polskich, leżących poza Śląskiem Górnym, — w walucie polskiej, za linje należących do Polski, jak również zarządzanych przez Polskę, kolei obszaru W. M. Gdańska — w walucie gdańskiej względnie niemieckiej. Na życzenie płaconego pobiera kolej należności taryfowe, ustalone w walucie polskiej, w markach niemieckich według kursu, oznaczonego co pewien czas.

Na obszarze W. M. Gdańska uiszcza płacony należności wszelkiego rodzaju za linje kolei górnośląskich i kolei polskich, leżących poza Śląskiem Górnym, w walucie gdańskiej przy zastosowaniu kursu, oznaczonego co pewien czas; na żądanie płaconego opłaty taryfowe kolei polskich (włączając w to linje polskiego Śląska Górnego) mogą być uiszczane w walucie polskiej.

5. Należności, narosłe na stacjach pośrednich, zalicza się według przepisów taryfy, obowiązującej w okręgu danej stacji pośredniej.

6. Wydatki w gotowiźnie, zaliczenia i ubezpieczenia terminu dostawy w komunikacji z należąciami do Polski, jak również zarządzanymi przez Polskę, kolejami obszaru W. M. Gdańska są czasowo wyłączone.

7. Odpowiedzialność kolei za zaginięcie, brak, uszkodzenie i przekroczenie terminu dostawy wobec

uprawnionego nadawcy lub odbiorcy określają postanowienia przepisów przewozowych i taryfowych, obowiązujące na odnośnych obszarach. Odstąpienie praw, wynikających z powyższych przepisów, komu innemu, jak nadawcy lub odbiorcy, jest niedopuszczalne.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1923 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z 26 czerwca 1922 r. o tymczasowej bezpośredniej komunikacji osobowej, bagażowej i towarowej między stacjami polskiej części Śląska Górnego a stacjami kolei polskich, leżących poza Śląskiem Górnym (włączając w to stacje, położone na obszarze W. M. Gdańska), ogłoszone w Dz. U. R. P. z 1922 r. № 52, poz. 478.

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

130.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 9 lutego 1923 r.

w przedmiocie uzupełnienia i zmiany § 6-go przepisów z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem.

Na podstawie art. 21 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51, poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozdział „a) przywóz” § 6-go przepisów z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 11, poz. 64) uzupełnia się przez dodanie nowego punktu (ósmego) tej treści: „8) Gołębie można wprowadzać z zagranicy tylko za pozwoleniem Ministerstwa Spraw Wojskowych”.

§ 2. Punkt 1 rozdziału „b) wywóz” § 6-go wyżej wspomnianych przepisów o postępowaniu celnem otrzymuje brzmienie następujące:

„1) Proch i środki wybuchowe, wszelkiego rodzaju broń i przybory do niej, z wyjątkiem broni myśliwskiej, oraz gołębie można wywozić zagranicę tylko za zezwoleniem Ministerstwa Spraw Wojskowych”.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*